

Η Νεραϊδοπασχαλίτσα, τα πτηνά και τα πασχαλινά αβγά

Είναι Άνοιξη κι η φύση
με χρώματα έχει πλημμυρίσει,
άνθη πάνω στα κλαδιά,
έρχεται η Πασχαλιά.

Αρχίζουν οι ετοιμασίες,
οι πασχαλινές διαδικασίες,
καλαθάκια, λαμπαδίτσες,
τσουρεκάκια, πασχαλίτσες.

Μα εκτός απ' όλα αυτά,
Θέση εξέχουσα
αυτές τις μέρες
έχουν τα πασχαλινά αβγά.

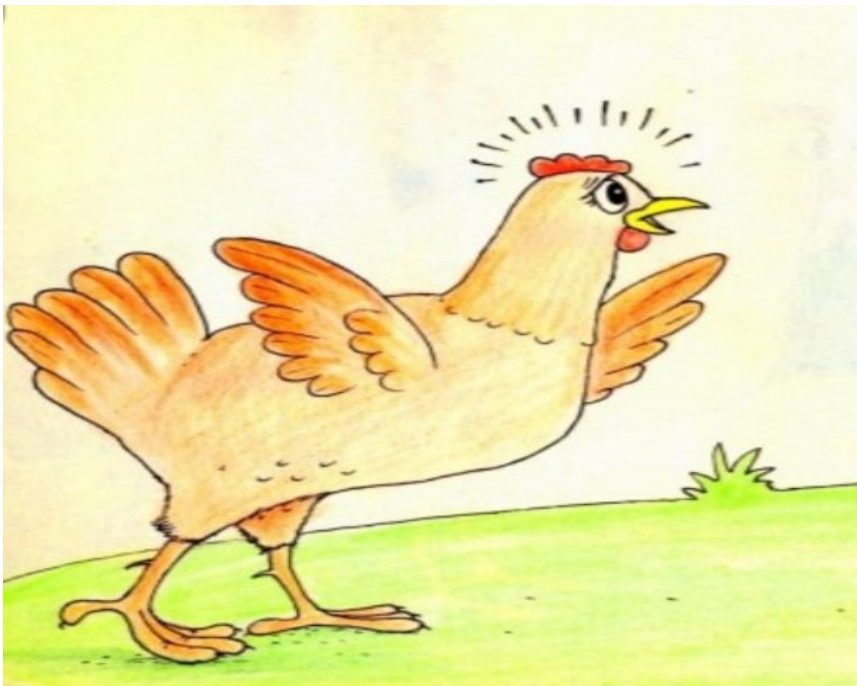
Στο τραπέζι δίνουν χρώμα
τόσο εορταστικό
με χάρη όλοι τα στολίζουν
με σχέδια ένα σωρό.
Γι' αυτό βγήκε και η φράση:
«Είσαι βαμμένος σαν τ' αβγό»

Σ' ένα όμως μικρό χωριό,
συμβαίνει κάτι διαφορετικό.
Ενώ όλοι ασχολούνται με τα έθιμα της πασχαλιάς,
σ' ένα μικρό κοτέτσι γίνεται καβγάς.
Κότες, χήνες, γαλοπούλες,
πάπιες και φραγκοκοτούλες
βρίσκονται σε πανικό,
πανδαιμόνιο σωστό!!!

Είναι όλες μαζεμένες,
φαίνονται αγανακτισμένες
και η αιτία του κακού
η δύναμη του κάθε αβγού.

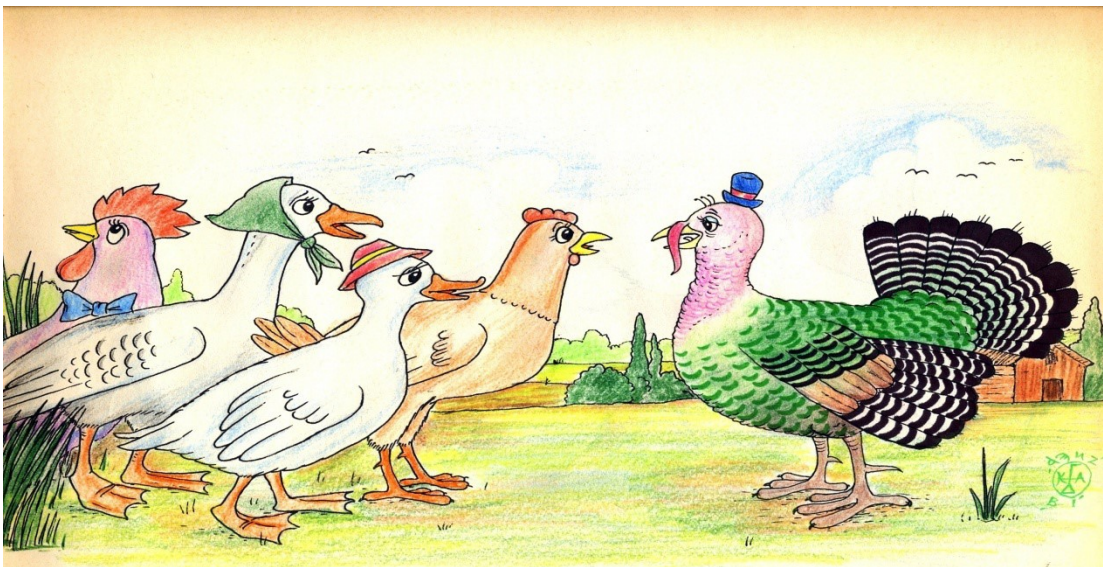
Μαλώνουν όλα τα πτηνά,
κονταροχτυπιούνται και κάνουν σαματά
για να αποδείξουνε τίνος το αβγό
είναι πιο κατάλληλο για πασχαλινό.

Μια κότα στ' άλλα τα πτηνά μιλάει,
τη φτερούγα της κουνάει:

«Πού ακούστηκε κορίτσια,
για μιλήστε μου στα ίσια.
Δεν είναι συνήθεια παλιά
της κότας τα αβγά
να βάφονται πασχαλινά;;;»

«Α, πα, πα, πα, πα πα, πα»,
λέει μια πάπια με παπιά.
«Τα δικά μου τα αβγά είναι πιο μεγάλα,
άρα και πιο δυνατά.
Γι' αυτό είναι πιο σωστό
της πάπιας το αβγό
να στολιστεί πασχαλινό».

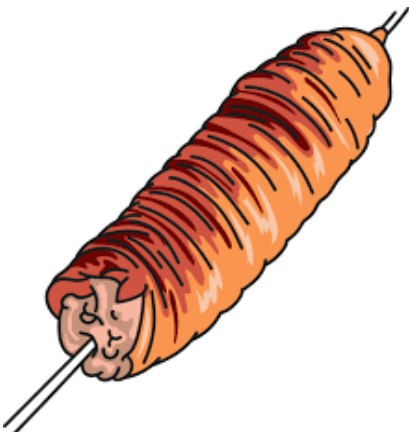
«Γλου, γλου, γλου, τι λες καλέ;»,
λέει μια γαλοπούλα.
«Τα δικά μου είναι μεγαλύτερα
και έχουνε και βούλα».

Πετιέται και μια χήνα
ρωτώντας με θυμό:
«Δεν κατάλαβα κορίτσια,
το δικό μου το αβγό σας φαίνεται μικρό;
Η μήπως νομίζετε δεν είναι δυνατό;»

«Τι θέλετε να πείτε;
Κάντε το πιο απλό,
εγώ που είμαι φραγκόκοτα κι έχω μικρό αβγό
θεωρείτε πως δεν είναι και τόσο δυνατό;
Χρόνια τώρα σ' όλους
είναι πολύ γνωστό,
νικητής στο πασχαλινό τραπέζι
είναι της φραγκόκοτας τ' αβγό».

Πες ο ένας, πες ο άλλος
άναψε καβγάς μεγάλος.
Μπλέχτηκαν μες στο κοτέτσι
όλοι σαν το κοκορέτσι.

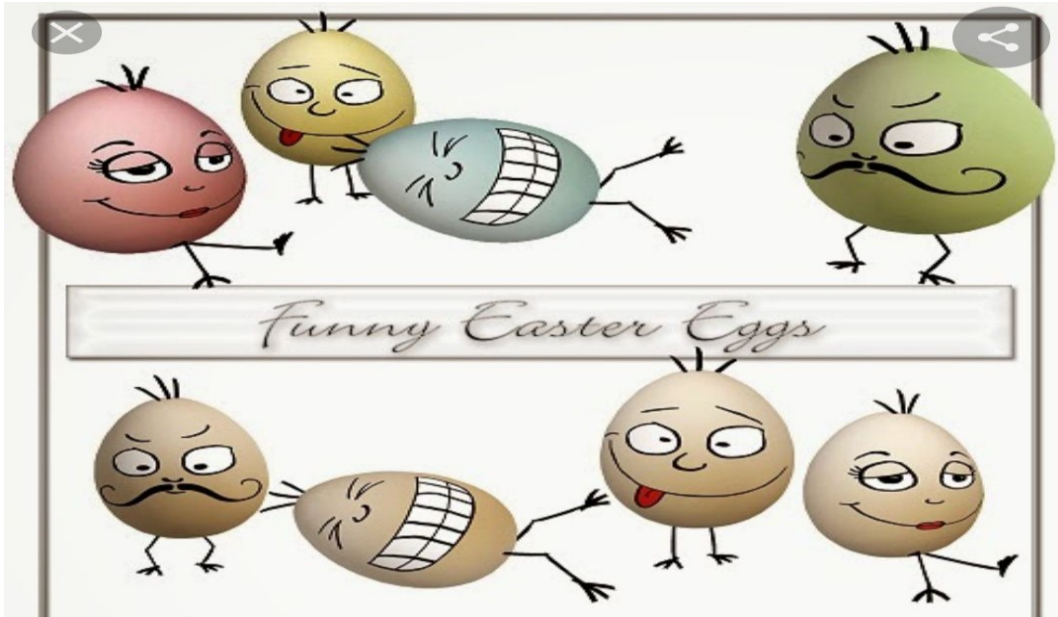

Και σαν να μην έφταναν αυτά,
άρχισαν όλα τα πτηνά
να προπονούν τ' αβγά τους
να γίνουνε πιο δυνατά,
έτοιμα για να αγωνιστούν
και ισχυρά να αποδειχθούν.

Τα κάνουνε ασκήσεις για να δυναμώσουν
και να μπορούν να αποδώσουν.
Να έχουν φυσική κατάσταση καλή,
να αποκτήσουν αντοχή
δύναμη και μαεστρία,
ώστε να αποφεύγουν επικίνδυνα χτυπήματα
σε καίρια σημεία.

Τα ρίχνουνε με αλεξίπτωτα
να πέφτουνε από ψηλά
για να δουν ποιο έχει δυναμώσει
και ποιο θα καταφέρει το τσόφλι του να σώσει.
Τα βάζουν να σηκώνουν βάρη,
κάμψεις να κάνουν στο χορτάρι,
κοιλιακούς και διατάσεις,
αγώνες δρόμου κι αποστάσεις.

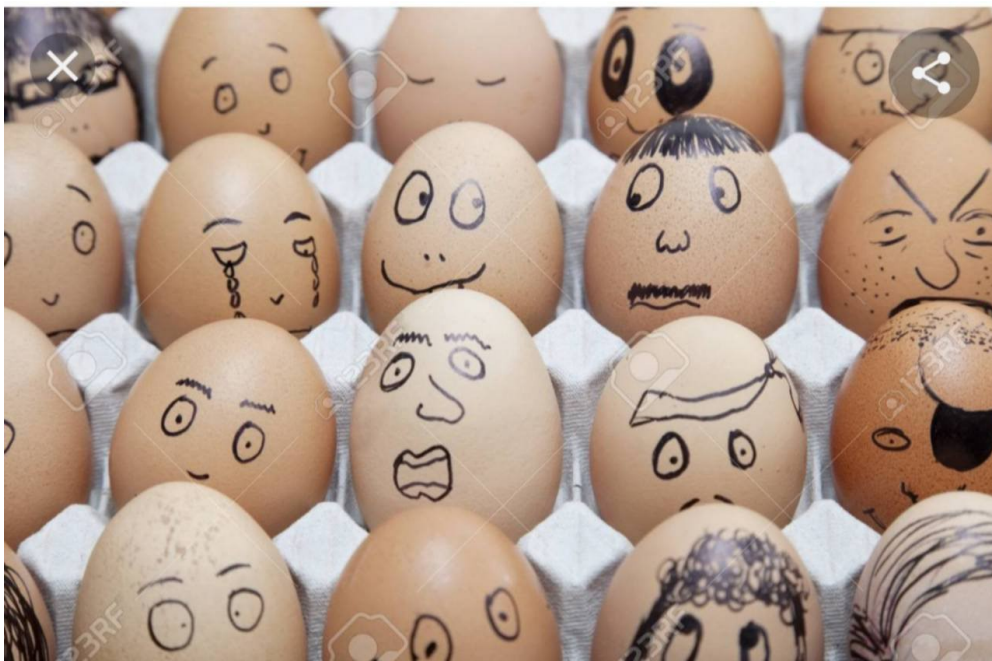
‘Όλα αυτά τα βλέπει η Νεραΐδοπασχαλίτσα,
η καλή νεράιδα με την κορδελίτσα
που θέλει όλοι το Πάσχα να έχουνε χαρά
και να περνάνε όμορφα και άκρως γιορτινά.

«Για να δω τι συμβαίνει
σε τούτο το μικρό χωριό...
Τι μαρτύρια είναι αυτά
που περνάνε τα αβγά;»

Κατεβαίνει χαμηλά,
βρίσκει ανάστατα τ’ αβγά

και αμέσως τα ρωτάει
γλυκά και συμπονετικά:
«Καλά μου αβγουλάκια
τι πάθατε εσείς,
τέτοιες μέρες χιορτινές
γιατί προπονείστε έτοι
σαν να είσαστε πρωταθλητές;»
Τα αβγά λαχανιασμένα,
πολύ καταπονημένα
απαντούν με μια φωνή
στη νεράιδα, την καλή:
«Μας έβαλαν να προπονηθούμε
για να σκληραγωγηθούμε
και να διακριθούν οι νικητές
της Πασχαλιάς οι πρωταγωνιστές».

«Μα εσείς περνάτε
τα Πάθη του Χριστού,
αβγουλάκια είστε, δεν χρειάζεται να μάθετε
καράτε και Κουνγκ Φου ...»

«Έχω ένα σχέδιο»,
τους είπε σιγανά
«Θα δώσουμε ένα μάθημα,
σε όλα τα πτηνά».

Η Νεραϊδοπασχαλίτσα
έβαλε όλα τ' αβγά
μέσα σε μια βαλίτσα
και μαζί τα πήρε πέρα, μακριά
μήπως και τα σώσει από τα δεινά.

Πάει η κότα στη φωλιά της,
ψάχνει για τ' αβγά,
πουθενά αυτά,
κάνανε φτερά...
Πάει κι η πάπια, πάει κι η χήνα,
πάει κι η γαλοπούλα, κι η φραγκοκοτούλα,
τίποτα δεν βρήκαν όμως στη φωλιά,
ίχνος απ' τα παιδιά τους, τα μικρά αβγά.

Άρχισαν τότε να κλαίνε
και να μοιρολογούν:
«Ωχ, τι πάθαμε οι δόλιες,
ωχ τι συμφορά...
Πού είναι τα παιδιά μας,
πού είναι τα αβγά;

Τα στενοχωρήσαμε κι έφυγαν μακριά,
τα βάλουμε να μαλώνουν,
σκληρά να αγωνίζονται
για να 'χουν την πρωτιά.

Αντί να τα συμβουλέψουμε
να 'ναι αγαπημένα,
μικρά, μεγάλα, δυνατά
σαν μια γροθιά δεμένα,
εμείς τα διαχωρίσαμε
και μόνες μας αφήσανε.
Σ' όλα τ' αβγά ταιριάζει

να είναι γιορτινά,
όμορφα στολισμένα
και πασχαλινά.

Η Νεραϊδοπασχαλίτσα σαν τ' άκουσε αυτά
κι αφού το μάθημά τους πήραν τα πτηνά,
αποφάσισε να επιστρέψει
στις μανάδες τα αβγά.

«Πάρτε τα αβγά σας
και ποτέ να μη σας δω
πάλι να μαλώσετε
για το δυνατό αβγό.
Να ξέρετε, πως σ' όλα τ' αβγά αξίζει
να γίνουν γιορτινά
με όμορφα στολίδια
και πασχαλινά.

Δεν έχει σημασία
ποιος Θα 'ναι ο νικητής,
εκείνο που μετράει
η χαρά είναι της γιορτής».

Κι όλα τ' αβγά στολίστηκαν
μεγάλα και μικρά
με χρώματα ωραία,
χρώματα πλουμιστά.
Μέσα σ' ένα καλάθι
λαμπρό, πασχαλινό,
όλα είναι αγκαλιασμένα

και προπάντων μονιασμένα.

Κι η Νεραΐδοπασχαλίτσα
τα βλέπει από ψηλά
όμορφα, στολισμένα
κι αυτήν την Πασχαλιά.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ: ΑΚΡΙΒΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ!

